

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حيدر

چشم به راه

تهیه و تنظیم: اداره تولیدات فرهنگی

طراحی و صفحه آرایی: مهدی عسکری (هونام)

نوبت چاپ: اول ۱۳۹۴

شمارگان: ۵۰۰۰۰ جلد

امور فنی و چاپ: مؤسسه فرهنگی قدس

نشانی تهیه کننده: مشهد مقدس، حرم مطهر رضوی، صحن جامع رضوی، اداره تولیدات فرهنگی

تلفن: ۳۲۰۰۲۵۶۷

فهرست

مقدمه ۵

فصل اول

معارف مهدوی ۷

فصل دوم

مهدویت در کلام امام رضا (علیه السلام) ۱۷

فصل سوم

وظایف منتظران

از منظر حضرت امام خمینی (رحمة الله علیه) و رهبر معظم انقلاب (مد ظله العالی) ۲۱

مسابقه فرهنگی چشم به راه ۲۹

فرم نظر سنجی ۳۲

مقدمه

تاریخ بشریت گواه بر آن است که انسان همواره در آرزوی داشتن جامعه‌ای آرام و عاری از هرگونه ظلم و ستم و به دست آوردن رفاه و آسایش کامل بوده است؛ متفکران همواره تلاش کرده‌اند با ارائه‌ی راهکارها و ایدئولوژی‌های متعدد، تصویری از جامعه و مدینه‌ای فاضله ترسیم کنند تا بشر بتواند به آرزوهای دیرین خود دست یابد و شهروندان در آن، فضیلت محور و ارزش مدار زندگی کنند؛ مکتب تشیع، با نگاهی ژرف و واقع بینانه به حقیقت انسان و نوع نیازها و استعدادهایش، برای به سامان رسیدن امور و پدید آمدن جامعه‌ی آرمانی موعود، طرحی نو در انداخته و راهی ممتاز ارائه داده است؛ اندیشه‌ی مهدویت پاسخی کامل به این نیاز دیرین آدمی در اصلاح وضعیت نابسامان زندگی بشری است؛ این نوشتار بر آن است تا پنجره‌ای را به سوی آن جامعه‌ی آرمانی باز کند.

فصل اول • معارف مهدوی

❖ ولادت

آخرین پیشوای شیعیان و دوازدهمین جانشین رسول خدا، محمد مصطفی ﷺ، در سپیده دم جمعه در نیمه‌ی شعبان سال ۲۵۵ هـ.ق، در شهر سامراء چشم به جهان گشود.^۱ پدر ایشان حضرت امام حسن عسکری (علیه السلام)، یازدهمین امام شیعه، و مادر ایشان ملیکا، دختر یوشا و نوه‌ی امپراتور روم شرقی،^۲ می‌باشند. ایشان، از طرف مادر، به شمعون منسوب‌اند که یکی از دوازده حواری و صحابی خاص حضرت عیسی (علیه السلام) است.^۳

❖ نام و القاب

ایشان هم نام رسول الله ﷺ می‌باشند و مورّخین و محدثین براین باورند که پیامبر ﷺ، این نام را برایشان نهاده است. نکته‌ی جالب این‌که، این هم‌نامی بی‌دلیل نیست، بلکه گویای حقیقتی است: همچنان که پیامبر ﷺ با طلوع خود جهانیان را از گمراهی و جهل نجات داد، دوازدهمین فرزندش نیز با ظهور خود بشریت را از تاریکی و گمراهی خواهد رهانید. از القاب ایشان می‌توان به «مهدی»، «قائم»، «منتظر»، «حجت»، «خلف صالح»، «بقیة الله»، «صاحب الامر»، «ولی عصر» و «صاحب الزّمان» اشاره کرد. هریک از این القاب، وجه یا وجوهی دارند: مثلاً آن حضرت را «مهدی» می‌گویند، از آن جهت که هدایت به حق می‌کند و «قائم» می‌خوانند، چون قیام به حق می‌کند و «حجت» اش نامند، از آن رو که حجت و گواه خداوند (عزّوجل) بر خلق است.^۴

❖ خصوصیات و ویژگیها

ایشان فرزند پیامبر ﷺ و از اولاد بانوی گرامی اسلام، حضرت فاطمه‌ی زهرا (علیها السلام) و نهمین پیشوا از نسل امام حسین (علیه السلام) و خاتم اوصیاء و منجی نهایی و قائم جهانی است؛ ایشان دو غیبت دارند که یکی کوتاه مدت و دیگری بلند مدت است و با سپری شدن آن‌ها، جهان را پُر از عدل و داد خواهند کرد، پس از آنکه از ظلم و جور پُر شده باشد.^۵ ایشان خلیفه‌ی حق، ولی مطلق و مُصلح بزرگ‌اند و چون از پس غیبت درآیند، به کعبه تکیه می‌کنند، پرچم پیامبر ﷺ را در دست می‌گیرند، دین خدا (عزّوجل) را زنده می‌سازند، احکام خدا (عزّوجل) را در سراسر گیتی جاری می‌کنند و زمین را که از جور و بیداد پُر شده است، از مهربانی و داد پُر می‌گردانند.^۶ اهل قیام، عبادت، خشوع، ساده زیستی، بردباری، عدالت و احسان می‌باشند و در علم و دانش و عدل و برکت و پاکی، سرآمد همگان هستند.^۷

۱- شیخ مفید، الارشاد، ج ۲، قم: کنگره‌ی شیخ مفید، ۱۴۱۳، ص ۳۲۹.

۲- میخائیل سوم (قبصر سال‌های ۲۲۸ تا ۲۵۳ ق)

۳- محمدباقر پورامینی، نرگس، همدان: خورشید، قم: نورالسجّاد، ۱۳۷۸، ص ۱۹ و ۲۰.

۴- باقر شریف القرشی، پیشین، ص ۲۷ و ۲۸.

۵- برای آگاهی بیشتر از شمایل و خصوصیات حضرت مهدی (عج) ر.ک: سید محسن امین، اعیان الشیعه، بیروت: دارالتعارف للمطبوعات، ج ۲، ص ۴۴. و نعمانی، الغیبه، تهران: صدوق، ۱۳۹۷ق، باب ۱۳، ص ۲۱۲.

۶- محمد رضا حکیمی، خورشید مغرب، تهران: دلیل ما، ۱۳۸۲، ص ۲۹.

۷- مسعود پور سید آقایی، پیشین، ص ۱۷.

❖ مهدویت در اسلام

عقیده‌ی مهدویت و باور به ظهور و قیام مهدی موعود علیه السلام به عنوان نجات دهنده‌ی عالم و اصلاحگر، باور و اعتقادی است که براساس کتاب و سنت پدید آمده است و بیشتر مسلمانان به آن اذعان دارند. این اندیشه‌ی اصیل اسلامی، مبتنی بر دلایل عقلی و نقلی بسیار استوار است. اهل سنت و شیعه در طی اعصار و مرور قرن‌ها، معتقدند که در آخرالزمان، فردی از اولاد رسول صلی الله علیه و آله و فرزندان علی و فاطمه علیهم السلام ظهور می‌کند که صفات و نشانه‌هایش در احادیث ذکر شده است. او هنگامی که دنیا پر از ظلم و جور شده باشد، ظهور می‌کند و جهان را پر از عدل و داد می‌سازد. همه او را همنام و هم کنیه پیغمبر صلی الله علیه و آله و ملقب به مهدی علیه السلام معرفی کرده‌اند و اتفاق دارند بر اینکه تا او ظهور نکند، عالم و جامعه بشری به پایان نخواهد رسید.

❖ بقیه الله در آئینه‌ی احادیث

صحابه، روایات مربوط به امام مهدی علیه السلام را از رسول گرامی صلی الله علیه و آله نقل کرده‌اند. برخی از محققان ۱۹۴۱ روایت را بدون تکرار از پیشوایان معصوم علیهم السلام، درباره مهدویت جمع آوری کرده‌اند که ۵۶۰ حدیث آن از پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله نقل شده است.^۱ کتاب‌های بسیاری قبل و بعد از ولادت امام مهدی علیه السلام، درباره ایشان نوشته شده است. احادیث راجع به مهدویت به دو دسته تقسیم می‌شود:

❖ احادیث عام

روایاتی که موضوعشان بیان جانشینی رسول خدا صلی الله علیه و آله است، احادیث عام‌اند. حدیث ثقلین و حدیث دوازده خلیفه و نیز حدیثی که می‌فرماید: «هر کس بمیرد و امام زمان خود را نشناسد، مرگش جاهلی است»،^۲ نمونه‌هایی از احادیث عام هستند.

❖ احادیث خاص

در این زمینه، بسیاری از احادیث وجود دارد که شیعه و سنی بر آن اتفاق دارند، به این صورت اگر مهدی علیه السلام با ویژگی‌های مطرح شده در روایات، از کنار خانه خدا قیام خود را آغاز کند، تمامی مسلمانان به آمدن ایشان اعتراف می‌کنند. در این نوشتار، برخی از عرصه‌های مشترک میان شیعه و سنی را درباره امام مهدی علیه السلام بیان می‌کنیم:

اول: اصل مهدویت؛ در روایات فریقین، در حد تواتر آمده است که در آخرالزمان، شخصی به نام مهدی علیه السلام از فرزندان پیامبر صلی الله علیه و آله قیام خواهد کرد. ابن حجر عسقلانی می‌گوید: «اخبار به حد تواتر دلالت دارد بر اینکه مهدی علیه السلام از این امت است.»^۳

دوم: عدالت گستری امام مهدی علیه السلام فراگیری عدل و داد در بسیاری از روایات مربوط به حضرت بیان شده است. ابوسعید خدری از پیامبر اسلام صلی الله علیه و آله چنین نقل می‌کند: «مهدی از من است. او زمین را از عدل و داد پر می‌کند، همان‌گونه که از ظلم و جور پر شده است.»^۴

۱- نک: معجم احادیث امام المهدی علیه السلام

۲- صحیح بخاری، ج ۵، ص ۱۱۳؛ صحیح مسلم، ج ۶، ص ۲۱.

۳- فتح الباری، ج ۵، ص ۳۶۲.

۴- سنن ابی داود ج ۴، ص ۱۰۷ و ۴۲۸۵.

◆ شناخت پروردگار

خداوند متعال فلسفه‌ی اساسی آفرینش انسان‌ها را عبادت و بندگی معرفی کرده است^۱ و این مهم، تنها زمانی حاصل می‌شود که شناخت آن ذات مقدس فراهم آید. پس از شناخت خداوند است که راه، هموار شده و موانع برطرف می‌شود. یاران مهدی علیه السلام از کسانی هستند که خداوند را آن‌گونه که باید، شناخته‌اند. علی علیه السلام شناخت والای خداوند را در این افراد، این‌گونه توصیف کرده‌اند: «مردانی مؤمن که خدا را چنان که شایسته است، شناخته‌اند و آنان، یاران مهدی علیه السلام در آخر الزمان اند.»^۲ بنابراین، اولین قدم برای قرار گرفتن در صف یاران مهدی علیه السلام شناخت پروردگار است.

◆ شناخت امام زمان علیه السلام

کسی که می‌خواهد از یاران حضرت مهدی علیه السلام باشد، ناگزیر باید شناخت آن حضرت را در رأس برنامه‌های خود قرار دهد؛ به گونه‌ای که حاصل این معرفت و شناخت، آن باشد که آن حضرت را همواره ناظر و شاهد اعمال و رفتار خود بداند.

یاران مهدی علیه السلام امام خویش را به بهترین وجه می‌شناسند و این شناخت آگاهانه، در تمامی وجودشان رسوخ کرده است. بنابراین، یار مهدی شدن، بدون شناخت آن حضرت امکان‌پذیر نخواهد بود. در روایات فراوانی چنین آمده است: «هر که بمیرد و امام زمان خویش را نشناسد، مرگش مرگ جاهلیت باشد.»^۳ و «هر کس از دنیا رود، در حالی که آشنا به امام خویش باشد، همانند کسی است که در خیمه‌ی قائم علیه السلام در خدمت آن حضرت باشد.»^۴

گرچه حضرت در پس پرده‌ی غیبت هستند، اما هرگز از چشم معرفت و شناخت انسان‌ها پنهان و غایب نیستند. آنچه از ما خواسته شده، دیدن آن حضرت با بصیرت و آگاهی است، نه با چشم سر؛ آن‌گونه که عده‌ای تمام همتشان ملاقات با آن حضرت است. شوق دیدار آن حضرت و سعادت دیدن ایشان، اهمیت بسیاری دارد؛ ولی از آن مهم‌تر، شناخت و معرفت امام است که حاصل آن، ارتباط روحی با ایشان است.

◆ انتظار راستین

در احادیث فراوانی آمده است که انتظار فرج و چشم داشتن به ظهور، باید با مواظبت بر وظایف شرعی و فضایل اخلاقی همراه باشد. آمادگی برای درک ظهور حضرت مهدی علیه السلام در مفهوم انتظار نهفته است و این، کاملاً با برداشت ناصحیح از انتظار که ثمره‌اش رخوت و سستی جامعه است، متضاد خواهد بود.

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و ائمه علیهم السلام بر انتظار آن روز موعود و لحظه شماری در فرارسیدن حکومت حق که فقط به دست آن حضرت تشکیل می‌شود، تأکید فراوانی کرده، آن را از اصول اساسی دین داری شمرده و پاداش‌های بزرگی برای منتظران آن بیان کرده‌اند. از همین رو، عالمان بزرگ، انتظار را یکی از وظایف مهم مردم در عصر غیبت و عنصری اساسی در زمینه‌سازی و حفظ روحیه‌ی مناسب برای درک زمان ظهور می‌دانند و همواره مؤمنان را به رعایت این وظیفه‌ی خطیر، با گفتار و کردار، ترغیب می‌کنند. پیامبر گرامی اسلام صلی الله علیه و آله می‌فرمایند: «برترین کارهای امت من، انتظار فرج از خدای عزوجل است.»^۵

بنابراین، انتظار از نوع عمل و کار است. امام صادق علیه السلام می‌فرمایند: «هر کس بخواهد از یاران قائم علیه السلام شود، باید منتظر باشد و با خوی‌های پسندیده عمل کند و با چنین حالی منتظر باشد. هر که بمیرد و پس از

۱- ذاریات، ۵۶.

۲- محمدباقر مجلسی، بحار الانوار، ج ۵۷، ص ۲۲۹.

۳- شیخ صدوق، کمال‌الدین و تمام النعمه، ج ۲، دارالکتب الاسلامیه، ص ۴۰۹.

۴- نعمانی، غیبت، دارالکتب الاسلامیه، ص ۳۳۱.

۵- کمال‌الدین و تمام النعمه ص ۶۴۴.

مردنش، قائم علیه السلام به پا خیزد، پاداش او همچون کسی خواهد بود که در دوران حکومت، آن حضرت را درک کرده باشد.^۱

❖ خودسازی

شکی نیست که دین داری در عصر غیبت حضرت مهدی علیه السلام از هر زمان دیگری مشکل تر و طاقت فرساتر است. امام صادق علیه السلام از آن سوی قرن ها، سختی این دوران را این گونه تصویر کرده اند: «صاحب این امر را غیبتی است که در آن، هر کس از دین خود دست بردارد، همانند کسی است که با کشیدن دست خود به ساقه ای فتاد که بوته ای تیغ دار است، خارهای آن را بستزد.» آن حضرت مدتی سر به زیر افکندند و سپس فرمودند: «صاحب این امر، دارای غیبتی است. پس بنده ی خدا باید پرهیزکاری و تقوا پیشه کند و به دین خود پایدار باشد...»^۲

آزمایش های دینی برای همه ی ایمان آورندگان و در همه ی زمان ها، قانونی الهی است؛ اما در عصر غیبت، تمامی عوامل دست به دست هم داده و این آزمایش را خیلی سخت کرده است. در این دوران، نگه داشتن دین بسیار دشوار است و بیشتر مردم، به انگیزه های گوناگون، ایمان دینی خود را در زندگی از دست می دهند. گسترش زمینه های ناباوری و افزایش انگیزه های انحراف و گریز از دین و نیز ستیزه جویی های دشمنان با دین داری، از عوامل بسیار مهم این آزمایش است. آنان که در این گرداب های ترسناک، دین خود را حفظ می کنند، از شأن و رتبه ای بس رفیع برخوردار خواهند بود.

پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله فرمودند: «ای علی، بزرگترین مردمان در ایمان و یقین، کسانی هستند که در واپسین روزگار زندگی می کنند؛ پیامبرشان را مشاهده نکرده اند و امامشان پنهان است. پس، به سبب خواندن خطی بر روی کاغذ ایمان می آورند.»^۳ موفقیت در این آزمایش، نیازمند بینشی است که انسان دین دار در پرتو آن بتواند در برابر تحریف ها و شبهه ها و تردیدها، دین خود را حفظ کند و با هیچ یک از عوامل انحراف، خلوص دینی و دین داری خود را در فکر و عمل از دست ندهد.

❖ اهداف حکومت

اهداف حکومت مهدوی را در محورهای نظیر رشد معنویت، حاکمیت و گسترش آیین اسلام و اجرای عدالت و گسترش آن می توان طرح نمود:

❖ رشد معنویت

جهان امروز جهانی است که معنویت در آن خیلی کم رنگ شده و پاکی و پاکدامنی، صداقت و درستکاری، تعاون و همکاری، گذشت و ایثار و احسان نیکوکاری جای خود را به هواپرستی و شهوت رانی، دروغ و دغل بازی، خودمحوری و موقعیت جویی، خیانت و جنایت، زیاده خواهی و افزون خواهی و افزون طلبی داده است. حکومت مهدوی در راستای زنده ساختن این بخش از وجود انسان گام برمی دارد و برای جان بخشیدن به آن تلاش می کند تا طعم شیرین حیات واقعی و زندگی حقیقی را به آدم های مسجود ملائک بچشاند و به همگان یادآوری کند که از ابتدا مقرر شده بود که آنان در چنان حیاتی تنفس کنند و عطر پاکی ها و خوبی ها را

۱- نعمانی، غیبت، ص ۲۰۰.

۲- کافی، ج ۱، ص ۳۳۵.

۳- نعمانی، غیبت، ج ۱، ص ۲۸۸.

با مشام جان استشمام کنند؛ چنان که قرآن می فرماید: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ» (ای کسانی که ایمان آورده اید! زمانی که خدا و پیامبر، شما را به حیات می بخشد، آنان را اجابت کنید)

❖ حاکمیت و گسترش آیین اسلام

مشکلی که در تمام تاریخ، به خصوص در عصر حاضر، گریبان گیر جوامع است، الحاد، شرک و تحریف در دین است. این کاستی خود موجب اختلاف ها، جنگ ها، هواپرستی ها و انحرافات بسیار و باعث دور شدن از هدف اصلی زندگی [تقرب و نزدیکی به خداوند (عزوجل)] است. برای این اساس، از برکات و ثمرات جاودان حکومت مهدوی ریشه کن شدن بی دینی، اختلاف در دین، شرک و دین ستیزی و حاکمیت توحید و فراگیری دین مبین اسلام و آموزه های حیات بخش و انسان ساز آن است. ثمره ی حاکمیت اسلام، تحقق جامعه ی دینی و راهبری دین در رفتارها و گفتارهاست.^۱

❖ اجرای عدالت

یکی از واژه های مأنوس در ذهن آدمی، واژه ی عدالت است. عدالت، آزادی، امنیت، آسایش، آرامش و ... از کلید واژه های حیات انسانی و از آرزوهای او بوده است. آدمی همواره تحقق آن را در تمام شئون زندگی آرزو می کرده است و در مقابل، دیدن ظلم و تبعیض خاطر او را آزار می داده است. اجرای عدالت و حق محوری از بارزترین اهداف حکومت مهدوی می باشد، اما نکته ی اصلی این است که اجرای این سیاست همراه با برقراری شاخص ها و معیارهای عدالت و آموزش های همگانی، به منظور سهیم شدن همگان در اجرای عدالت، مقدور است. در روایت است: «او میزان (معیار) عدالت را در همگان می گذارد. پس احدی به دیگری ستم روا نمی دارد.»^۲ «حضرتش زمین را از ظلم پیراسته می کند.»^۳ و «به یقین کمترین اثری از ظلم و ستم باقی نخواهد ماند.»^۴ آن نظام جامع و جهانی که یک معصوم در رأس آن قرار گرفته، نظامی است که آن نیازها را می شناسد و عدالت را برای همه ی انسان ها به نحو تامة تمام مقرر می کند. وقتی این نظام عادل ایجاد شود، همه ی انرژی ها، تمام قدرت ها و تمام توان انسان ها در راه درست و در مسیر کمال انسانیت قرار می گیرد.

در این نیک شهر، مستضعفان پس از سپری کردن یک تاریخ مظلومیت، بر سریر پیشوایی زمین تکیه خواهند زد و این وعده ی الهی محقق می شود که فرموده است: «وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَ نَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَ نَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ» (و خواستیم بر کسانی که در آن سرزمین فرودست شده بودند، متت نهیم و آنان را پیشوایان [مردم] و وارث [زمین] کنیم).^۵

❖ آسیب های پیش رو در دوران غیبت امام زمان (عج)

انتظار منفعلانه

برخی انتظار را صرفاً حالتی روانی و همراه با بی تحرکی می پندارند و نهایت وظیفه ی خود را در این رابطه، دعا برای فرج فرض می کنند و وظایف خطیری نظیر امر به معروف و نهی از منکر را بر دوش خود احساس

۱- کارگر، رحیم، آینده ی جهان، قم: مرکز تخصصی مهدویت، ۱۳۸۳، ص ۳۶۵.

۲- بحارالانوار، ج ۵۲، ص ۳۲۸.

۳- همان، ج ۵۱، ص ۱۴۵.

۴- همان، ج ۵۲، ص ۴۷۰.

۵- قصص/۵.

نمی‌کنند. گوشه‌ای از نتایج این دیدگاه از این قرار است: رکود و سستی، بی‌توجهی به وضعیت جامعه، سر تسلیم فرو آوردن در مقابل بدی‌ها و ستم‌ها، بازیچه‌ی سیاست‌بازان و منحرفان شدن، روزمرگی و دنیاگرایی و ... در مواجهه با چنین نگرشی باید پرسید که مگر ما در زندگی مادی و روزمره، به اندازه‌ی نیازمان در باغچه‌ها سبزه و گل نمی‌کاریم، نظم و نظافت ایجاد نمی‌کنیم. سنگ‌های مزاحم را کنار نمی‌زنیم، علف‌هرزه‌ها و میکروب‌ها و آلودگی‌ها را از خانه و اطراف خود دور نمی‌ریزیم و خود و خانواده را در روشنائی قرار نمی‌دهیم؟! حال، چگونه است که وقتی به دین و خصوصاً آموزه‌ی فراموش شده‌ی مهدویت می‌رسیم، به راحتی رفع مسئولیت می‌کنیم؛ با آنکه اگر هر فردی جمع‌های کوچک فامیلی و دوستان خود را اصلاح کند، در واقع جامعه را به اصلاح هدایت می‌کند.

علاوه بر این، معنای حدیث پیامبر ﷺ که می‌فرمایند: «خداوند به واسطه‌ی مهدی، زمین را پر از عدل و داد خواهد کرد، چنان‌که از ظلم و جور پر شده است»^۱ این است که آن حضرت هر وقت بیایند، زمین را پر از عدل می‌کنند. معنای این حدیث این نیست که ایشان زمانی می‌آیند که زمین از ظلم پر شده باشد یا اینکه زمان ظهور حضرت وقتی است که هیچ‌جا اثری از حق و عدل نمانده باشد و سراسر عالم را ستم فرا گرفته باشد. به تعبیر دیگر فساد هدف نیست؛ بلکه برای آمدن امام عصر ﷺ، آمادگی و عطشِ عدالت باید پدید آید و دیدن فساد و نابسامانی‌ها، خود، انگیزه‌ی آمادگی و عدالت خواهی است.

جو غالب این‌گونه است که در نگاه ابتدایی، می‌گویند که همه‌جا (در ادارات، در خانه و بازار و مجامع جهانی و ...) ظلم فراوان است و عدالت و حقوق افراد و قانون رعایت نمی‌شود. اما در شب تار هم ستارگانی در آسمان هستند که می‌درخشند، نور می‌دهند و رهنمایند؛ درغیبت امام مهدی ﷺ نیز همیشه منتظران واقعی و زمینه‌سازانی حضور دارند. لذا، امام صادق (علیه السلام) می‌فرمایند: «نه چنین است؛ به خدا سوگند، امر فرج تحقق نپذیرد تا هریک از شقی (بدبخت و ستمگر) و سعید (خوب و حامی حق) به نهایت کار خود رسند.»^۲ اولاً هیچ نهضت اصلاحی بدون زمینه‌سازی فکری و پرورش نیروهای فداکار میسر نمی‌شود؛ ثانیاً، در قیام امام موعود ﷺ باید موقعیت خود را مشخص کرده و آن را حفظ کنیم. مبدا انقلابی را به انتظار بنشینیم که ما را نیز در ردیف ظالمان و غافلان، کیفر دهد! ثالثاً، باید دانست که پاداش اخروی، نتیجه‌ی اعمال نیک دنیوی است؛ و این موضوع، ربطی به این ندارد که انسان در زمان غیبت، زندگی کند یا در عصر ظهور.

❖ افراط و تفریط در ارائه‌ی چهره‌ی بهر و قهر از حضرت مهدی ﷺ

بعضی از افراد، به دلیل نداشتن نگاهی جامع به دین و بدون بررسی اسناد یا دلایل روایی، به شنیده‌ها و توهمات خود بسنده می‌کنند و از این رو، چهره‌ای قهرآمیز از امام عصر ﷺ ارائه می‌دهند. در مقابل، گروهی دیگر از ایشان شخصیتی تصویری می‌کنند که گویا هیچ مبارزه و جهادی ندارد و همه‌ی امور را صرفاً با معجزه و کرامت حل می‌کند. هر دوی این برداشت‌ها، به وادی افراط و تفریط گراییده‌اند. امام زمان ﷺ مطابق روایات و سیره‌ی پیشینیان صالح خویش، فردی است که برای انسان‌ها از پدر و مادر مهربان‌تر است: «يَكُونُ... أَشْفَقَ عَلَيْهِمْ مِنْ آبَائِهِمْ وَأُمَّهَاتِهِمْ وَ...»^۳ این مهربان بودن ولی خدا، همچون مهر خداوند کریم، حکمتی بزرگ دارد؛ او به مانند طبعی حاذق است که تیغ جراحی اش تنها پس از به کار بردن انواع مداواها و سودمند نیفتادن آن‌ها، به کار درمان دردهای بشر می‌آید.

۱- اصول کافی، ج ۲، ص ۶۸.

۲- کمال‌الدین و تمام النعمه، ج ۲، ص ۳۴۶.

۳- شیخ صدوق، من لا یحضره الفقیه، ج ۴، ص ۱۸؛ شیخ صدوق، عیون أخبار الرضا (علیه السلام)، ج ۱، ص ۲۱۳.

❖ سؤالات بی فایده

عده‌ای با طرح مباحثی غیرمفید یا کم‌ثمر، مانند نحوه‌ی ازدواج یا چگونگی مسکن و تعداد فرزندان حضرت، اذهان افراد را از وظایف فردی و اجتماعی خویش نسبت به امام و نیز زمینه‌سازی لازم برای ظهور ایشان، دور می‌سازند. البته این پرسش‌ها پاسخ مناسب خود را می‌طلبد، ولی آنجا که لازمه‌ی غیبت، مخفی بودن است و با توجه به ابهام موجود در روایات، نمی‌توان به طور قطع نظریه‌ای در این باره مطرح ساخت؛ با این حال، عده‌ای هم خویش را بر این امور قرار داده و از مسائل واقعی و اصلی غافل مانده‌اند.

❖ تعجیل و شتابزدگی

شتابزدگی آفت دیگری است که دامن برخی افراد را گرفته است. نزدیک شمردن ظهور، مهیای ظهور بودن و کوشش برای زمینه‌سازی ظهور، بسیار مفید است، اما نباید در این راه شتابزده بود. شتابزدگی ناشی از درک نکردن حکمت و مصلحت خدا (عزوجل) در این امر است و گاه، یأس و ناامیدی افراد از ظهور حضرت یا گرایش آنان به شیادان و مدعیان دروغین را موجب می‌شود. امام جواد (علیه السلام) در این باره می‌فرمایند: «... در زمان غیبت، عجله‌کنندگان و شتابزدگان در امر ظهور، هلاک شوند و اهل تسلیم و صبر نجات یابند.»^۱ نیز، از پیامبر (صلی الله علیه و آله) روایت است که فرمودند: «خوشا به حال صابران در دوره‌ی غیبت او و استواران در محبت او...»^۲

❖ تب ملاقات‌گرایی

متأسفانه، افراد زیادی تمام همّت و تلاش خویش را در دیدار با امام زمان (عج) خلاصه کرده‌اند و دیگران نیز همین را القا می‌کنند؛ گویا شیعه هیچ وظیفه‌ای جز دیدار امام ندارد! غافل از اینکه آنچه مهم است، عنایت و رضایت امام است و گرنه، در قرون اولیه‌ی اسلام نیز بسیاری امام زمان خویش را دیدند و بر روی ایشان شمشیر کشیدند. دیدار امر مطلوبی است، اما آنچه مهم است و ویژگی منتظران آن امام نازنین است، انجام دادن وظایفی است که برای شیعه‌ی منتظر در نظر گرفته‌اند. تذکر دیگر اینکه نباید فراموش کرد که دوران، دوران غیبت است و قرار نیست همه به خدمت امام مهدی (عج) برسند.

❖ پرسش و پاسخ مهدوی

آیا به جزم‌مسلمانان، ادیان و ملل دیگر نیز به ظهور منجی و مصلح جهانی اعتقاد دارند؟

اعتقاد به ظهور منجی و مصلح جهانی عقیده‌ای عمومی و فراگیر است و بیشتر ادیان موجود بر آن اند که در واپسین دوره‌ی تاریخ، «نجات دهنده‌ای» ظهور خواهد کرد و جامعه‌ای پر از صلح، عدالت و معنویت بنیان می‌نهد. محمد امین زین الدین می‌گوید: «شکی نیست که اعتقاد به اصلاح جامعه از وضعیت موجود، از ابتدای تاریخ بشر در ذهن مردم وجود داشته است و از عقاید اختصاصی دین اسلام نیست؛ زیرا در ادیان آسمانی قبل از ظهور اسلام مشاهده می‌کنیم که همگی خبر از وقوع این حقیقت داده‌اند و حتی صفات مصلح و راهکارهای اصلاحی او را نیز بیان کرده‌اند، گرچه نام او را مهدی و دعوت اصلاحی او را به نام مهدویت نگذاشته‌اند... این عقیده و فکر حتی به ادیان دیگر از قبیل زردشتی و برهمنی و... نیز سرایت کرده است.»^۳

۱- کمال الدین، ۳۷۸/۲، باب ۳۶ «یهلک فیها المستعجلون و ینجو فیها المسلمون»
۲- بحار الانوار، ۱۴۳/۵۲، «طوبی للصابرین فی غیبت»، طوبی للمتقین علی محبت، الذین وصفهم الله فی کتابه و قال: هدی للمتقین الذین یؤمنون بالغیب»
۳- احمد امین، فی حدیث المهدی و المهدیه، بیروت: موسسه النعمان، ۱۴۱۳، ص ۱۱.

❖ آیا اهل سنت به امام مهدی علیه السلام اعتقاد دارند؟

آری، اهل سنت هم به ظهور امام مهدی علیه السلام اعتقاد دارند: ابن حجر عسقلانی می نویسد: «تواتر الاخبار بان المهدی من هذه الامة و ان عیسی بن مریم سینزل و یصلی خلفه» (براساس اخبار متواتر، حضرت مهدی علیه السلام از این امت (اسلام) است و عیسی بن مریم نیز فرود خواهد آمد و پشت سر آن حضرت نماز خواهد خواند). همچنین در آثاری نظیر صواعق محرقه، شرح مقاصد و منابع دیگر اهل سنت به این امر اشاره شده است.

❖ چگونه ممکن است کودکی به مقام امامت نائل شود؟

پاسخ کوتاه این شبهه این است که امامت موضوع فرعی و تکلیف فردی نیست؛ بلکه موضوعی اعتقادی و بنیادی است و در گفتمان امامت، نصب و تعیین امام فعل خداوند می باشد. دیگر آنکه این پدیده در میان پیامبران و امامان گذشته نیز سابقه داشته است؛ به طور مثال، خداوند به حضرت عیسی علیه السلام در کودکی، کتاب و حکمت عطا کرده است. قرآن راجع به حضرت یحیی علیه السلام می فرماید: «وَآتَيْنَاهُ الْكِتَابَ صَبِيًّا» حضرت جواد علیه السلام در هشت سالگی و امام هادی علیه السلام در نه سالگی به مقام امامت رسیده اند. در تاریخ امامت شیعه، اگر امامانی در سنین کودکی ادعای امامت را طرح کردند، در علم و عمل و گفتار خود، آنچه را هماهنگ با مقتضای امامت بود، بروز دادند و هرگز در انجام دادن وظایف امامت دچار مشکل نشدند و در مواجهه با مخاطبانی که در صدد آزمودنشان بودند، در بن بست علمی قرار نگرفتند؛ لذا معلوم می شود که امامت میراثی است آسمانی برای جمعی از بندگان برگزیده و مسئله ی سن در آن مطرح نیست.

❖ فواید امامی که صدها سال از دیده ها پنهان بوده و امکان دسترسی به او وجود ندارد، چیست؟

در پاسخ این پرسش باید گفت: اول اینکه موضوع حیات و غیبت مهدی علیه السلام تابع دلایل خود بوده و چون این معنا به اثبات رسد، باید به تمام لوازم آن پایبند بود. شایان ذکر است که استثنایی بودن مسئله ی غیبت و عمر طولانی، نمی تواند مانع از پذیرش واقعیتی باشد که با دلایل گوناگون به اثبات رسیده است؛ دوم اینکه فواید امام غایب، مانند بسیاری از مسائل اسرار آمیز دیگر، آن چنان با اسرار و حکمت های الهی در آمیخته که شاید نتوان همه ی ابعاد آن را کشف کرد. روایات انبوهی بر این دلالت دارد که خداوند زمین را هرگز بدون حجت رها نمی کند که اگر چنین شود، نظام عالم مختل شده و زمین اهلش را فرو می برد؛ بر این اساس، این روایات را هرگز نمی توان نادیده انگاشت. طبق این روایات، فیض وجود امام حتی در حالت غیبت هم برگستره ی تکوین و اهل زمین استمرار می یابد و این از فواید بسیار مهم امام غایب علیه السلام است. افزون بر این، فواید دیگری برای عقیده به امام حی می توان تصور کرد؛ از جمله اینکه ایمان به امامی که هر لحظه امید به قیام و ظهور او می رود، شخص را در حالتی از آمادگی تام قرار می دهد که با جدیت فراوان، در راه اهداف و مقاصد دین استقامت ورزد و سخت کوشانه در راه اصلاح کار خود و جهان پیرامون بکوشد. همچنین عقیده به حیات مهدی علیه السلام مهم ترین پشتوانه ی روحی منتظران است تا با احساس امید، مسئولیت های دینی و اجتماعی خود را انجام دهند؛ نومیدی و سرخوردگی را از درون بزدایند و هر لحظه در انتظار فرج موعود علیه السلام باشند.

❖ مسئله طول عمر حضرت مهدی علیه السلام چگونه توجیه پذیر است؟

آیت الله جوادی آملی در پاسخ به این سؤال می فرماید:

حیات طولانی امام زمان علیه السلام برخلاف عادت است، امام برخلاف عادت نیست؛ به این معنای که به طور عادی کسی نمی تواند، هزار سال یا ده هزار سال عمر کند، اما به صورت غیر عادی (خرق عادت) این کار ممکن است. اگر بدانیم انسان چیست و چه کسی بدن او را اداره می کند، اصلاً چنین پرسش هایی مطرح نمی شود. همه ذرات بدن در حرکت و تعویض اند و روح، همه حرکات این ذرات را تحت کنترل دارد. حال اگر روح انسان کاملی، برخلاف عادت (نظم عادی)، بهترین سلول ها را جانشین کند و دقیق ترین کنترل ها را بر قسمت های مختلف بدن داشته باشد، یک انسان کامل می تواند، میلیون ها سال زنده بماند و این مطلب، امری است که در علم پزشکی امروز هم ثابت شده است.^۱ از نگاه تاریخی نیز باید گفت که در تاریخ، معمرین (دراز عمرها) فراوانی بوده اند که هر یک چند برابر افراد معمولی زمان خویش، زیسته اند؛ روشن ترین و در عین حال مستندترین آن حضرت نوح علیه السلام است. قرآن تصریح می کند که وی ۹۵۰ سال فقط پیامبر بوده است^۲ و حتماً عمرایشان بیش از این بوده است. داستان خضر نبی نیز مصداقی از این اصل کلی است.^۳

❖ تعداد یاران اصلی حضرت مهدی علیه السلام چند نفر می باشد؟

یاوران حضرت مهدی علیه السلام که ۳۱۳ نفر هستند،^۴ با حضور خود فرمان موعود را الیک می گویند و گرد آفتاب وجودش حلقه می زنند تا در رکاب او وعده ی الهی را تحقق بخشند و حاکمیت دولت اهل بیت علیهم السلام را بر جهان بگسترانند. یاوران حضرت مهدی علیه السلام از نژاد خاص، قبیله ای با سابقه یا کشوری معروف گزینش نمی شوند، زیرا این نهضت قیامی عدالت گسترانه است و در راستای تحقق اسلام ناب، نژادپرستی در آن جایی ندارد. یاران امام زمان علیه السلام از سراسر جهان و دورترین شهرها و به تعبیر روایات، از «اقالیم الارض» (کشورهای روی زمین)^۵ و «اقصى البلاد» (از دورترین نقاط عالم)^۶ گرد هم می آیند.

البته به جز ۳۱۳ یار اصلی، انسان های مؤمن و لایق دیگری نیز در زمره ی اصحاب عمومی مهدی علیه السلام خواهند بود.^۷

❖ چند نفر از یاران اصلی امام زمان علیه السلام زن هستند؟

زنان متعهد، در تاریخ، نقش چشمگیری در حماسه ها و قیام ها داشته اند و پیام آور حضور توأم با عزت و عفت بوده اند. وجود پنجاه زن جوان در میان ۳۱۳ یار امام زمان علیه السلام حکایتگر جایگاه ویژه ی آنان در عصر ظهور است. امام باقر علیه السلام می فرماید: «سوگند به خدا، سیصد و سیزده نفر، بی وعده ی پیشین، گرد می آیند و در میان آنان پنجاه زن هست.»^۸ بی شک، کارآمدی زنان در عرصه هایی جلوه می نماید که با سرشت و طبیعت ایشان سازگار باشد.

۱- عبدالله جوادی آملی، نسیم اندیشه، دفتر یکم، قم: اسراء، ۱۳۸۶، ص ۱۰۰ و ۱۰۱.

۲- عنکبوت/۱۴.

۳- جمعی از نویسندگان، چشم به راه مهدی، قم: دفتر تبلیغات اسلامی، ۱۳۷۵، ص ۳۴۳.

۴- سیدین طاوس، الملاحم و الفتن فی ظهور الغائب المنتظر، قم: شریف رضی، ۱۳۷۰، ص ۱۴۸.

۵- محمد بن ابراهیم نعمانی، الغیبة للنعمانی، تهران: صدوق، ۱۳۹۷ق، ص ۳۱۹.

۶- قطب راوندی، الخرائج و الجرائع، ج ۳، قم: مدرسه ی امام مهدی علیه السلام، ۱۴۰۹ق، ص ۱۱۶۶.

۷- محمدباقر پورامینی، مهدی یاوران، تهران: بنیاد فرهنگی مهدی موعود علیه السلام، ۱۳۸۵، ص ۲۳.

۸- العیاشی، ج ۱، ص ۶۴.

فصل دوم → مهدویت در کلام امام رضا (علیه السلام)

❖ اشاره:

طرح موضوع مهدویت در تمامی ابعاد آن، می تواند آثار اجتماعی و فردی بسیاری را به دنبال داشته باشد. از میان این پیامدها می توان به دو مطلب مهم به عنوان انگیزه های اصلی پیامبر عزیزمان از طرح موضوع مهدویت در تمامی فرصت های ممکن، اشاره کرد.

الف. بازسازی روحیه و ایجاد امید در قلب مستضعفان و مظلومان عالم

ب. ایجاد رعب و هشدارهای بازدارنده برای مستکبران و ظالمان عالم

درگیری همیشگی مظلومین با ظالمین و عدم انحصار این دو انگیزه به دوره ی زندگی پیامبر اکرم ﷺ، مهمترین دلیلی است که اوصیاء پیامبر یعنی حضرات معصومین علیهم السلام را نیز ملزم به سخن گفتن پیرامون ظهور منجیب و ابعاد شخصیتی و حکومتی او می نمود.

وجود مقدس امام هشتم (علیه السلام) نیز از این قاعده مستثنی نبوده و بالغ بر ۳۰ حدیث در موضوعات مختلف مهدویت از این امام معصوم به یادگار مانده است که روشن کننده ی راه برای منتظران منجی می باشد و در این نوشتار به گوشه ای از فرمایشات ایشان به طور اجمالی اشاره خواهد شد.

❖ ضرورت وجود حجت

سلیمان جعفری می گوید: از علی بن موسی الرضا (علیه السلام) پرسیدم: «آیا زمین از حجت خدا خالی می ماند؟» حضرت فرمودند: «اگر زمین به اندازه ی چشم برهم زدن از حجت خالی می ماند اهل خود را فرو می بلعید.»^۱

❖ از نسل امام رضا (علیه السلام)

حضرت رضا (علیه السلام) در روایتی خبر از شرایط دوران غیبت فرزند خویش می دهند و در روایتی می فرمایند: «گویا شیعیان را می بینم که در هنگام از دست دادن سومین [امام] از نسل من در جستجوی امام خود بر می آیند، اما او را نمی بینند.»^۲

❖ ظهور حتمی است

امام رضا (علیه السلام) در مورد اصل ظهور منجی و قطعی بودن این اتفاق و اینکه ایشان از خاندان پاک ائمه اطهار (علیهم السلام) می باشند، از جدّ بزرگوارشان روایتی را نقل می کنند که حضرت رسول ﷺ می فرمایند: «قیامت برپا نمی شود تا آنکه قائم برحق، از ما قیام کند.»^۳

❖ مبنوعیت نام مخصوص

ربّان بن صلت می گوید از امام رضا (علیه السلام) شنیدم که فرمود: «مهدی قائم فرزند حسن، خودش دیده نمی شود و بعد از غیبتش هم کسی نباید نامش را ببرد تا آنکه ظهور نماید و نامش را اعلان کند و همه ی مردم آن را بشنوند.» به آن حضرت عرض کردم: «سرورم، حتی اگر بگوییم: «صاحب غیبت، صاحب الزمان و مهدی؟» حضرت فرمود: «گفتن این ها جایز است؛ من شما را از تصریح به نام او نهی کردم تا اینکه نامش از دشمنان ما پوشیده بماند و او را شناسایی نکنند.»^۴

۱- بصائر الدرجات، ص ۴۸۹، ح ۸
۲- عیون اخبار الرضا (علیه السلام)، ج ۱، ص ۴۸۰
۳- عیون اخبار الرضا (علیه السلام)، ج ۲، ص ۳۷۲
۴- مستدرک الوسائل، ص ۲۸۵، ح ۱۲

◆ مهدی علیه السلام در تفسیر وحی

حسن بن خالد از حضرت رضا علیه السلام روایت می‌کند که آن حضرت درباره‌ی این فرمایش خداوند متعال که: «به گوش باش در آن روزی که منادی ندا می‌دهد... آن روز، روز بیرون آمدن است.» فرمود: «یعنی روز قیام فرزندم مهدی قائم علیه السلام»^۱

◆ علت غیبت

غیبت حضرت مهدی علیه السلام بنا به حکمت‌های پنهانی و آشکاری از سوی خداوند متعال اتفاق افتاده است. برای فهمیدن دلایل این غیبت بهترین راه مراجعه به سخنان حضرات معصومین علیهم السلام می‌باشد. حضرت رضا علیه السلام در مورد چرایی غیبت حضرت مهدی علیه السلام در حدیثی که پاسخ به این سؤال است می‌فرماید: «برای اینکه بیعت هیچکس را برگردن نداشته باشد»^۲ لذا بنابر فرمایش حضرت رضا علیه السلام یکی از دلایل غیبت عدم وامداری آن حضرت و اتکال مطلق ایشان به ذات مقدس پروردگار است تا هیچکس نتواند از ایشان به ناحق طلبی داشته باشد و حضرت بتوانند عدالت را بدون کوچکترین کمی و کاستی اجرا نمایند.

◆ فتنه‌های عصر غیبت

حفظ و پابندی به دین دوران غیبت حضرت مهدی علیه السلام از سخت‌ترین اعمال به شمار می‌رود. ابن محبوب از امام ابوالحسن الرضا علیه السلام روایت کرده که فرمودند: «ناگزیر فتنه‌ای سخت و سهمگین رخ خواهد داد که در آن همه‌ی دوستان و نزدیکان صمیمی فرو می‌افتند. زمانی این فتنه به وقوع خواهد پیوست که شیعیان، سومین از نسل مرا از دست دهند...»^۳ و این به معنای دشواری امتحان‌های آخرالزمان است و اینکه عده‌ی بسیار اندکی با وجود غیبت و ندیدن امام خود بر دین آن حضرت که همان اسلام ناب است باقی می‌مانند.

◆ حال مؤمنین در عصر غیبت

مجاشعی از امام رضا علیه السلام از پدرش از پدرانش روایت کرده که پیامبر خدا صلی الله علیه و آله فرمود: «زمانی بر مردم می‌آید که در آن زمان دل مؤمن در درون سینه‌اش ذوب می‌شود چنان که سرب در آتش؛ زیرا شاهد بلاها و بدعت‌ها در دینشان است، اما نمی‌تواند از آن جلوگیری کند.»^۴

◆ اهمیت انتظار فرج

موضوع انتظار صحیح در روایات و احادیث ائمه معصومین علیهم السلام بسیار تاکید شده است و در کلام ائمه علیهم السلام بر اهمیت آن در دوران غیبت تصریح شده است.

محمد بن فضیل می‌گوید: از ابوالحسن الرضا علیه السلام درباره‌ی فرج پرسیدم، فرمود: «مگر نمی‌دانی که انتظار هم فرج، خود نوعی فرج است؟!» سپس فرمود: «خدای توانا می‌فرماید: منتظر باشید که من نیز همراه، شما از منتظرانم.»^۵

۱- عبود اخبار الرضا علیه السلام، ابن بابویه قمی، ج ۲، ص ۳۷۲.

۲- بحار الانوار، ج ۵۱، ص ۱۱۳.

۳- غیبت الطوسی...

۴- امالی طوسی، ج ۲، ص ۱۳۲.

۵- کمال الدین، شیخ صدوق، ج ۲، ص ۶۴۵.

❖ دعا برای فرج

امام رضا علیه السلام در مورد دعا برای سلامتی و فرج حضرت مهدی علیه السلام و همچنین یاری آن حضرت به مقاتل بن سلیمان که یکی از اصحاب ایشان بود فرمودند: «در دعای دست نماز جمعه دعا کن: بار خدایا! کار بنده ات و خلیفه ات را سامان ده به آنچه پیامبران و رسولان را با آن سامان دادی و او را در احاطه ی فرشتگان قرار ده و با روح القدس خود تأییدش فرما و پیشاپیش و پشت سرش نگهبانی بگمار که از هر گزندی محافظتش کند. پس از بیم و هراسش، امنیتی برایش جایگزین فرما که تو را پرستد و چیزی را شریک قرار ندهد، برای هیچ یک از آفریدگان بر ولّی خود سلطه ای قرار مده و اجازه اش ده تا با کسانی که دشمن تو و او هستند جهاد کنند و مرا از یارانش قرار ده، که تو بر هر کاری توانایی.» تکرار این دعای پرمعنا در هر جمعه نشانگر اهمیت دعا برای فرج و همچنین استمداد از خداوند متعال برای حفظ آخرین ذخیره ی الهی می باشد و بیانگر مقوله ی مهدویت در زمان امامان معصوم علیهم السلام است.

وظایف منتظران

فصل سوم

از منظر امام خمینی رحمته الله علیه
و رهبر معظم انقلاب حضرت آیت الله خامنه‌ای مد ظله العالی

❖ ذخیره خداوند

در زمان ظهور مهدی موعود عج که خداوند ذخیره کرده است او را از باب اینکه هیچ کس در اولین و آخرین، این قدرت برایش نبوده است و فقط برای حضرت مهدی موعود عج بوده است که تمام عالم را، عدالت را در تمام عالم گسترش بدهد و آن چیزی که انبیا موفق نشدند به آن با اینکه برای آن خدمت آمده بودند، خدای تبارک و تعالی ایشان را ذخیره کرده است که همان معنایی که همه انبیا آرزو داشتند، لکن موانع، اسباب این شد که نتوانستند اجرا بکنند و همه اولیا آرزو داشتند و موفق نشدند که اجرا بکنند، به دست این بزرگوار اجرا بشود... وقتی که ایشان ظهور کنند- ان شاء الله خداوند تعجیل کند در ظهور او- تمام بشر را از انحطاط بیرون می آورد، تمام کجی ها را راست می کند...

تمام نفوسی که هستند انحرافات در آنها هست، حتی نفوس اشخاص کامل هم، در آن انحرافاتی هست ولو خودش نداند. در اخلاق ها انحراف هست، در عقاید انحراف هست، در اعمال انحراف هست و در کارهایی هم که بشر می کند انحرافش معلوم است و ایشان مأمورند برای اینکه تمام این کجی ها را مستقیم کنند و تمام این انحرافات را برگردانند به اعتدال که واقعاً صدق بکند «یملأ الارض عدلاً بعد ما ملئت جوراً».

صحیفه امام؛ ج ۱۲، ص ۴۸۱

❖ امید به عدالت مهدوی

ما امید این را داریم که يك قدرت اسلامی، قدرت عدل، قدرتی که در پناه عدل باشد، نه در پناه سرنیزه... يك همچو قدرتی پیدا بشود و تمام بشر با هم باشند. به ما این وعده را داده اند که در يك وقتی که امام زمان - سلام الله علیه - ظهور کند- این- اختلافات از بین می رود و همه برادروار با هم هستند، دیگر زورمند و زورکشی در کار نیست.

صحیفه امام؛ ج ۱۱، ص ۲۹۸

❖ مراقبت اعمال

ببینید تحت مراقبت هستید، نامه اعمال ما می رود پیش امام زمان- سلام الله علیه- هفته ای دو دفعه (به حسب روایت) ... نکند که خدای نخواستہ از من و شما و سایر دوستان امام زمان- سلام الله علیه- يك وقت چیزی صادر بشود که موجب افسردگی امام زمان- سلام الله علیه- باشد.

صحیفه امام؛ ج ۸، ص ۳۹۱

❖ منادی توحید

ابراهیم خلیل، در اول زمان و حبیب خدا و فرزند عزیزش مهدی موعود - روحی فداه - در آخر زمان از کعبه ندای توحید سردادند و می دهند... و مهدی منتظر در لسان ادیان و به اتفاق مسلمین از کعبه ندا سر می دهد و بشریت را به توحید می خواند.

صحیفه امام؛ ج ۱۸، ص ۸۷

❖ زمینه سازان ظهور

انقلاب مردم ایران نقطه شروع انقلاب بزرگ جهان اسلام به پرچم داری حضرت حجت- ارواحنا فداه- است که خداوند بر همه مسلمانان و جهانیان منت نهد و ظهور و فرجش را در عصر حاضر قرار دهد.

صحیفه امام؛ ج ۲۱، ص ۳۲۷

❖ صدور اسلام راستین

ما با خواست خدا دست تجاوز و ستم همه ستمگران را در کشورهای اسلامی می شکنیم و با صدور انقلابمان که در حقیقت صدور اسلام راستین و بیان احکام محمدی ص است به سیطره و سلطه و ظلم جهان خواران خاتمه می دهیم و به یاری خدا راه را برای ظهور منجی و مصلح کل و امامت مطلق حق امام زمان- ارواحنا فداه- هموار می کنیم.

صحیفه امام؛ ج ۲۰، ص ۳۴۵

❖ ما تکلیف داریم

ارزش دارد که انسان در مقابل ظلم بایستد، در مقابل ظالم بایستد و مشتش را گره کند و توی دهنش بزند و نگذارد که اینقدر ظلم زیاد بشود، این ارزش دارد، ما تکلیف داریم آقا! اینطور نیست که حالا که ما منتظر ظهور امام زمان - سلام الله علیه - هستیم، پس دیگر بنشینیم در خانه هایمان، تسبیح را دست بگیریم و بگوییم: «عجل علی فرجه» عجل با کار شما باید تعجیل بشود، شما باید زمینه را فراهم کنید برای آمدن او و فراهم کردن اینکه مسلمین را با هم مجتمع کنید، همه با هم بشوید، این شاء الله ظهور می کند ایشان.

صحیفه امام؛ ج ۱۸، ص ۲۶۹

❖ قیام برای خدا

شاید این وصفی که برای حضرت صاحب - سلام الله علیه - ذکر شده است، دنبال همین آیه شریفه که می فرماید: «قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُم بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مِثْلَ خِيَارِكُمْ» دنبال همین معنا باشد که همه باید قیام بکنیم، قیام واحد که بالاترین قیام، همان قیام آن شخص واحد است و همه قیام ها باید دنبال آن قیام باشد و «قیام لله» باشد.

خدای تبارک و تعالی می فرماید که: به من فقط یک موعظه دارم به شما، قل انما اعظکم بواحدة، به امت بگو که فقط من یک موعظه دارم به شما و آن موعظه این است که قیام کنید و قیام لله باشد، قیام لله کنید، البته آن حضرت قیام لله می فرمایند و آن لاهی که و آن خلوصی که برای ایشان هست برای دیگران نیست؛ لکن شیعه های بزرگوار آن حضرت هم باید پیروی از او بکنند در اینکه قیام کنند لله، برای خدا.

صحیفه امام؛ ج ۸، ص ۸

❖ برای دفاع آماده باشید

اکنون که دوران غیبت امام (علیه السلام) پیش آمده و بناست احکام حکومتی اسلام باقی بماند و استمرار پیدا کند و هرج و مرج روا نیست، تشکیل حکومت لازم می آید. عقل هم به ما حکم می کند که تشکیلات لازم است تا اگر به ما هجوم آوردند، بتوانیم جلوگیری کنیم، اگر به نوامیس مسلمین تهاجم کردند دفاع کنیم. شرع مقدس هم دستور داده که باید همیشه در برابر اشخاصی که می خواهند به شما تجاوز کنند برای دفاع آماده باشید. برای جلوگیری از تعدیات افراد نسبت به یکدیگر هم، حکومت و دستگاه قضایی و اجرایی لازم است. چون این امور به خودی خود صورت نمی گیرد، باید حکومت تشکیل داد.

ولایت فقیه، ص ۳۹

❖ سعی کن دعای عهد را بخوانی

یکی از چیزهایی که امام در روزهای آخر به من توصیه می کردند، خواندن دعای عهد بود. ایشان می گفتند: «صبح ها سعی کن این دعا را بخوانی، چون در سرنوشت دخالت دارد.»

برداشت هایی از سیره امام خمینی؛ ج ۳، ص ۴۲

❖ چهل روز دعای عهد می خوانند

امام حتی در موقعی که در بیمارستان بستری بودند، از انس با کتاب مفاتیح الجنان غافل نبودند. پس از رحلت جان گداز ایشان که مفاتیح شان را از بیمارستان به بیت منتقل می کردیم، متوجه شدیم امام در مفاتیح خود در کنار دعای شریف عهد که آن را یک اربعین می خوانند، تاریخ شروع را هشت شوال نوشته اند.

برداشت هایی از سیره امام خمینی؛ ج ۳، ص ۴۳

❖ توفیق تقرب الی الله

در قضیه‌ی ولادت آن بزرگوار و اعتقادی که به این حقیقت است، اگر انسان در دو ناحیه و در دو جهت جستجو کند، آثار عظیمی را مشاهده می‌کند؛ اول، از جهت معنوی و روحی و تقرب الی الله و جهات تکامل فردی انسان است. کسی که اعتقاد به این مسأله دارد، چون با مرکز تفضلات الهی و نقطه‌ی اصلی و کانون شعاع رحمت حق، رابطه‌ای روحی برقرار می‌کند، توفیق بیشتری برای برخورداری از وسایل عروج روحی و تقرب الی الله دارد. به همین خاطر است که اهل معنا و باطن، در توسلات معنوی خود، این بزرگوار را مورد توجه و نظر دائمی قرار می‌دهند و به آن حضرت توسل می‌جویند و توجه می‌کنند. نفس پیوند قلبی و تذکرو توجه روحی به آن مظهر رحمت و قدرت و عدل حق تعالی، انسان را عروج و رشد می‌دهد و وسیله‌ی پیشرفت انسان را روحا فراهم می‌کند. این، یک میدان وسیع است. هر کس که در باطن و قلب و دل و جان خود، با این بزرگوار مرتبط باشد، بهره‌ی خودش را خواهد برد. البته، توجه به کانون نور، باید توجه حقیقی باشد. لقلقه‌ی زبان در این زمینه، تأثیر چندانی ندارد. اگر انسان، روحاً متوجه و متوسل شد و معرفت کافی برای خود به وجود آورد، بهره‌ی خودش را خواهد برد. این، یک میدان فردی و تکامل شخصی و معنوی است.

(بیانات در جمع اقشار مختلف مردم در روز میلاد پربرکت حضرت ولی عصر (عج) ۱۳۴۴/۱۰/۱۷)

❖ ایجاد امید برای حرکت به سمت صلاح

امام زمان (علیه سلام الله)، رمز عدالت و مظهر قسط الهی در روی زمین است. به همین جهت است که همه‌ی بشریت، به شکلی انتظار ظهور آن حضرت را می‌کشند. البته مسلمانان به صورت مشخص، این انتظار بزرگ را معلوم کردند و شیعیان نسبت به شخصی که این لباس بر قامت او دوخته شده است، آگاهیهای روشن و مشخص کننده‌ای هم دارند. لذا است که موضوع امام زمان (عج) ... آمیدی است در دل بنی آدم. این امید، به بازوان قوت می‌بخشد، به دلها نور می‌دهد و معلوم می‌کند که هر حرکت عدالتخواهانه‌ای، در جهت قانون و گردش طبیعی این عالم و تاریخ بشر است. به همین خاطر است که وقتی ملت ما، قبل از پیروزی انقلاب به مبارزات مشغول بودند، احساسشان این بود که در جهت پیشرفت به سمت آرمان بشریت حرکت می‌کنند. بعد از پیروزی انقلاب هم احساس ملت ایران این است که هر حرکت و هر اقدامی؛ هر مبارزه‌ای که کردیم و هر رنجی که تحمل نمودیم، در جهت مقصودی است که میان آحاد بشر و همه‌ی اهل معرفت مشترك است. مقصود، استقرار عدالت، و هدف، رسیدن به عدل برای بشر است. و اسلام این عدل را تأمین می‌کند.

(بیانات در دیدار مهمانان خارجی دهه‌ی فجر و قشرهای مختلف مردم در روز نیمه شعبان ۱۳۷۱/۱۱/۱۸)

❖ گنجینه عظیم اجتهادی

یک جهت از ثمرات ظهور متوجه است به میدان زندگی اجتماعی و عمومی و آن چه مربوط به سرنوشت بشر و ملت‌هاست. در این زمینه، اعتقاد به قضیه‌ی مهدی و موضوع ظهور و فرج و انتظار، گنجینه‌ی عظیمی است که ملت‌ها می‌توانند از آن بهره‌های فراوانی ببرند.

شما کشتی‌ای را در یک دریای توفانی فرض کنید! اگر کسانی که در این کشتی هستند، عقیده داشته باشند که اطرافشان تا هزار فرسنگ، هیچ ساحلی وجود ندارد و آب و نان و وسایل حرکت اندکی داشته باشند، چه کار می‌کنند؟ آیا هیچ تصوّر می‌شود که اینها برای آن که حرکت کنند و کشتی را پیش ببرند، تلاشی بکنند؟ نه؛ چون به نظر خودشان، مرگشان حتمی است. وقتی انسان مرگش حتمی است، دیگر چه حرکت و تلاشی باید بکند؟ امید و افقی وجود ندارد.

یکی از کارهایی که می‌توانند انجام دهند، این است که در این مجموعه‌ی کوچک، هر کس به کار خودش سرگرم شود. آن کسی که اهل آرام مردن است، بخواهد تا بمیرد و آن که اهل تجاوز به دیگران است، حق دیگران را بگیرد تا آن که چند ساعتی بیشتر زنده بماند. طور دیگر هم این است که کسانی که در همین کشتی هستند، یقین داشته باشند و بدانند که در نزدیکی شان ساحلی وجود دارد. این که آن ساحل دور و یا نزدیک است و چقدر کار دارند تا به آن برسند، معلوم نیست؛ اما قطعاً ساحلی که در دسترس آنهاست، وجود دارد. این افراد چه کار می‌کنند؟ تلاش می‌کنند که خود را به آن ساحل برسانند و اگر يك ساعت هم به آنها وقت داده شود، از آن يك ساعت برای حرکت و تلاش صحیح و جهت دار، استفاده خواهند برد و فکرشان را روی هم خواهند ریخت و تلاششان را یکی خواهند کرد تا شاید بتوانند خود را به آن ساحل برسانند. امید، چنین نقشی دارد. همین قدر که امیدی در دل انسان به وجود آمد، مرگ بالهای خود را جمع می‌کند و کنار می‌رود. امید موجب می‌شود انسان تلاش و حرکت کند، پیش ببرد، مبارزه کند و زنده بماند. فرض کنید ملتی در زیر سلطه‌ی ظالمانه‌ی قدرت مسلطی قرار دارد و هیچ امیدی هم ندارد. این ملت مجبور است تسلیم شود. اگر تسلیم نشد، کارهای کورو بی‌جهتی انجام می‌دهد. اما اگر این ملت و جماعت، امیدی در دلشان باشد و بدانند که عاقبت خوبی حتماً وجود دارد، چه می‌کنند؟ طبیعی است که مبارزه خواهند کرد و مبارزه را نظم خواهند داد و اگر مانعی در راه مبارزه وجود داشته باشد، آن را بر طرف خواهند کرد.

(همان)

✦ احساس حضور حضرت و تسلیم نشدن

عقیده به امام زمان، نمی‌گذارد مردم تسلیم شوند؛ به شرطی که این عقیده را درست بفهمند. وقتی که این عقیده به طور حقیقی در دلها جا بگیرد، حضور امام غایب در میان مردم حس می‌شود. امام بزرگوار و عزیز و معصوم و قطب عالم امکان و ملجأ همه‌ی خلایق، اگر چه غایب است و ظهور نکرده، اما حضور دارد. مگر می‌شود حضور نداشته باشد؟ مؤمن، این حضور را در دل خود و با وجود و حواس خویش حس می‌کند. آن مردمی که می‌نشینند، راز و نیاز می‌کنند؛ دعای ندبه را با توجه می‌خوانند و زیارت آل یاسین را زمزمه می‌کنند و می‌نالند، می‌فهمند چه می‌گویند. آنها حضور این بزرگوار را حس می‌کنند؛ ولو هنوز ظاهر نشده و غایب است. غیبت او، به احساس حضورش ضرری نمی‌زند. ظهور نکرده است؛ اما هم در دلها و هم در متن زندگی ملت حضور دارد. مگر می‌شود حضور نداشته باشد؟

(بیانات در جمع اقشار مختلف مردم در روز میلاد پربرکت حضرت ولی عصر (عج) ۱۷/۱۰/۱۳۷۴)

✦ امیدبخشی و نشاط آفرینی برای مبارزه

شیعه‌ی خوب کسی است که این حضور را حس کند و خود را در حضور او احساس نماید. این، به انسان امید و نشاط می‌بخشد. این ملت بزرگ، بیش از همه چیز به همین امید نیاز دارد؛ ملتی که در راه خدا و برای عظمت اسلام، مجاهدت و مبارزه می‌کند و افتخار طول تاریخ بشر و همه‌ی تاریخ اسلام شده و پرچم اسلام را در زمان ما به اهتزاز در آورده است. چنین ملتی، بیشتر از همه‌ی چیز، به همین امید درخشان احتیاج دارد. آن اعتقاد، این امید را به او می‌بخشد.... ملتی که به خدا معتقد و مؤمن و متکی است و به آینده امیدوار است و با پرده‌نشینان غیب در ارتباط است؛ ملتی که در دلش خورشید امید به آینده و زندگی و لطف و مدد الهی می‌درخشد، هرگز تسلیم و مرعوب نمی‌شود و با این حرفها، از میدان خارج نمی‌گردد. این، خصوصیت اعتقاد به آن معنویت مهدی (علیه آلاف التحية والثناء) است. عقیده به امام زمان، هم در باطن فرد، هم در حرکت اجتماع و هم در حال و آینده، چنین تأثیر عظیمی دارد. این را باید قدر دانست.

(همان)

♦ اعتقاد به مهدویت

جامعه‌بی که به مهدویت معتقد است، قوت قلب پیدا می‌کند. این قوت قلب برای ملت‌ها خیلی مهم است. بدانید تسلط استعمار بر کشورهای اسلامی بعد از آن بود که توی دل ملت‌ها را خالی کردند؛ آنها احساس ضعف کردند؛ احساس عدم توانایی کردند، بعد اینها آمدند و با قدرت بر آنها مسلط شدند. امروز هم همین جور است. ما در روابط سیاسی و دیپلماسی دنیا داریم جلوی چشم مان می‌بینیم که یکی از بزرگ‌ترین شگردهای استکبار جهانی این است که می‌خواهد دل مسؤولان کشورهای گوناگون را - حالا در کشورهای اسلامی - خالی کند و احساس بی‌پشتوانگی به آنها تزریق کند، تا آنها احساس کنند که چاره‌یی ندارند جز این که زیر بار مثلاً آمریکا بروند. این احساس ضعف، بلای بزرگی است... احساس ضعف برای يك ملت، خیلی احساس خطرناك و سم مهلكی است. یکی از برکات اعتقاد به مهدویت این است که انسان احساس اطمینان می‌کند؛ احساس قوت قلب می‌کند؛ احساس قدرت می‌کند. و ملت ما بحمدالله این‌گونه است.

(بیانات در دیدار اقشار مختلف مردم به مناسبت نیمه‌ی شعبان ۱۳۸۴/۰۶/۲۹)

♦ حقیقت انتظار

ما آن وقتی می‌توانیم حقیقتاً منتظر به حساب بیاییم که زمینه را آماده کنیم. برای ظهور مهدی موعود ارواحنفا ده زمینه باید آماده بشود؛ و آن عبارت از عمل کردن به احکام اسلامی و حاکمیت قرآن و اسلام است. اولین قدم برای حاکمیت اسلام و برای نزدیک شدن ملت‌های مسلمان به عهد ظهور مهدی موعود ارواحنفا ده، به‌وسیله‌ی ملت ایران برداشته شده است؛ و آن، ایجاد حاکمیت قرآن است.

دیدار به مناسبت میلاد حضرت مهدی (عج) ۱۳۷۶/۰۹/۲۵

♦ تاثیر اعتقاد به ظهور حضرت

ملتی که به خدا معتقد و مؤمن و متکی است و به آینده امیدوار است و با پرده نشینان غیب در ارتباط است؛ ملتی که در دلش خورشید امید به آینده و زندگی و لطف و مدد الهی می‌درخشد، هرگز تسلیم و مرعوب نمی‌شود و با این حرف‌ها، از میدان خارج نمی‌گردد. این، خصوصیت اعتقاد به آن معنویت مهدی علیه آلاف التحية والثناء است. عقیده به امام زمان، هم در باطن فرد، هم در حرکت اجتماع و هم در حال و آینده، چنین تأثیر عظیمی دارد. این را باید قدر دانست.

دیدار در روز میلاد پیر برکت حضرت ولی عصر (عج) ۱۳۷۴/۱۰/۱۷

♦ فقط نشستن و اشک ریختن فایده ندارد

امام زمان ارواحنفا ده با اقتدار و قدرت و تکیه بر توانایی‌ای که ایمان والای خود او و ایمان پیروان و دوستانش، او را مجهز به آن قدرت کرده است، گریبان ستمگران عالم را می‌گیرد و کاخ‌های ستم را ویران می‌کند. درس دیگر اعتقاد به مهدویت و جشن‌های نیمه‌ی شعبان برای من و شما این است که هر چند اعتقاد به حضرت مهدی ارواحنفا ده یک آرمان والاست و در آن هیچ شکی نیست؛... اما این آرمانی است که باید به دنبال آن عمل بیاید. انتظاری که از آن سخن گفته‌اند، فقط نشستن و اشک ریختن نیست.

دیدار اقشار مختلف مردم به مناسبت نیمه‌ی شعبان در مصالای تهران ۱۳۸۱/۰۷/۳۰

❖ ما باید خود را برای سربازی امام زمان آماده کنیم

انتظار به معنای این است که ما باید خود را برای سربازی امام زمان آماده کنیم.. سرباز منجی بزرگی که می‌خواهد با تمام مراکز قدرت و فساد بین‌المللی مبارزه کند، احتیاج به خودسازی و آگاهی و روشن بینی دارد... ما نباید فکر کنیم که چون امام زمان خواهد آمد و دنیا را پر از عدل و داد خواهد کرد، امروز وظیفه‌ای نداریم؛ نه، بعکس، ما امروز وظیفه داریم در آن جهت حرکت کنیم تا برای ظهور آن بزرگوار آماده شویم. اعتقاد به امام زمان به معنای گوشه‌گیری نیست... امروز اگر ما می‌بینیم در هر نقطه‌ی دنیا ظلم و بی‌عدالتی و تبعیض و زورگویی وجود دارد، اینها همان چیزهایی است که امام زمان برای مبارزه با آنها می‌آید. اگر ما سرباز امام زمانیم، باید خود را برای مبارزه با اینها آماده کنیم.

دیدار اقشار مختلف مردم به مناسبت نیمه‌ی شعبان در مصالای تهران ۱۳۸۱/۰۷/۳۰

❖ معنی انتظار فرج

معنای انتظار فرج به عنوان عبارة آخرای انتظار ظهور، این است که مؤمن به اسلام، مؤمن به مذهب اهل بیت (علیهم‌السلام) وضعیتی را که در دنیای واقعی وجود دارد، عقده و گره در زندگی بشر می‌شناسد... امام زمان (عج) برای اینکه فرج برای همه‌ی بشریت به وجود بیاورد، ظهور می‌کند که انسان را از فروبستگی نجات بدهد؛ جامعه‌ی بشریت را نجات بدهد؛ بلکه تاریخ آینده‌ی بشر را نجات بدهد. انتظار فرج یعنی قبول نکردن و رد کردن آن وضعیتی که بر اثر جهالت انسانها، بر اثر اغراض بشر بر زندگی انسانیت حاکم شده است. این معنی انتظار فرج است.

❖ پاسخ به جریانهای انحرافی پیرامون مهدویت

اعتقاد به امام زمان، به معنای گوشه‌گیری نیست، جریانهای انحرافی قبل از انقلاب تبلیغ می‌کردند، الان هم در گوشه و کنار تبلیغ می‌کنند که امام زمان می‌آید و اوضاع را درست می‌کند؛ ما امروز دیگر چه کار کنیم! چه لزومی دارد ما حرکتی بکنیم! این مثل آن است که در شب تاریک، انسان چراغ روشن نکند؛ چون فردا بناست خورشید عالمتاب بیاید و روز بشود و همه‌ی دنیا را روشن می‌کند. خورشید فردا، ربطی به وضع کنونی من و شما ندارد. امروز اگر ما می‌بینیم در هر نقطه‌ی دنیا ظلم و بی‌عدالتی و تبعیض و زورگویی وجود دارد، اینها همان چیزهایی است که امام زمان برای مبارزه با آنها می‌آید. اگر ما سرباز امام زمانیم، باید خود را برای مبارزه با اینها آماده کنیم.

بیانات رهبر معظم انقلاب اسلامی در دیدار با اقشار مختلف مردم به مناسبت نیمه‌ی شعبان در مصالای تهران ۸۱/۷/۳۰

❖ منشاء امید

چند خصوصیت در این عقیده‌ی مهدویت هست، که این خصوصیات برای هر ملتی، در حکم خون در کالبد و در حکم روح در جسم است. یکی، امید است. گاهی اوقات دستهای قلدر و قدرتمند، ملتهای ضعیف را به جایی می‌رسانند که امیدشان را از دست می‌دهند. وقتی امید را از دست دادند دیگر هیچ اقدام نمی‌کنند، می‌گویند چه فایده‌ای دارد؟ ما که دیگر کار از کارمان گذشته است، با چه کسی دریغ داریم؟ چه اقدامی بکنیم؟ برای چه تلاش بکنیم؟ ما که دیگر نمی‌توانیم! اعتقاد به مهدویت، به وجود مقدس مهدی موعود ارواحنا فدا، امید را در دلها زنده می‌کند. هیچ وقت انسانی که معتقد به این اصل است، ناامید نمی‌شود.

چرا؟ چون می‌داند یک پایان روشن حتمی وجود دارد، برو برگرد ندارد. سعی می‌کند که خودش را به آن برساند.

بیانات مقام معظم رهبری در دیدار اقشار مختلف مردم به مناسبت میلاد حضرت مهدی (عج) ۷۶/۹/۲۵

❖ بزرگترین وظیفه‌ی منتظران

بزرگترین وظیفه‌ی منتظران امام زمان این است که از لحاظ معنوی و اخلاقی و عملی و پیوندهای دینی و اعتقادی و عاطفی با مؤمنین و همچنین برای پنجه درافکندن با زورگویان، خود را آماده کنند. کسانی که در دوران دفاع مقدس، سراز پا نشناخته در صفوف دفاع مقدس شرکت می‌کردند، منتظران حقیقی بودند. کسی که وقتی کشور اسلامی مورد تهدید دشمن است، آماده‌ی دفاع از ارزشها و میهن اسلامی و پرچم برافراشته‌ی اسلام است، می‌تواند ادعا کند که اگر امام زمان بیاید، پشت سر آن حضرت در میدان‌های خطر قدم خواهد گذاشت.

اما کسانی که در مقابل خطر، انحراف و چرب و شیرین دنیا خود را می‌بازند و زانویشان سست می‌شود؛ کسانی که برای مطامع شخصی خود حاضر نیستند حرکتی که مطامع آنها را به خطر می‌اندازد، انجام دهند؛ اینها چطور می‌توانند منتظر امام زمان به حساب آیند؟ کسی که در انتظار آن مصلح بزرگ است، باید در خود زمینه‌های صلاح را آماده سازد و کاری کند که بتواند برای تحقق صلاح بایستد.

دیدار اقشار مختلف مردم به مناسبت نیمه‌ی شعبان در مصلای تهران ۱۳۸۱/۰۷/۳۰

